

[A. C. Normann.]

i Frankrig 38, i Holland 36, i Sverige 32, i England 32, i Norge 31 og i USA som sagt ligesom i Danmark 28.

Disse tal omfatter den samlede beskatning, ikke blot den direkte skat, og jeg nævner dem kun, fordi de måske kan betyde en trøst for den, som af Jyllandsposten og andre blade uophørligt får det indtryk bestyrket, at vi er det mest skatteplagede land i den hele verden. Dermed være i øvrigt ikke sagt, at det radikale venstre ikke finder skatterne høje nok. Tværtimod mener vi, at deres højde er betænkelig. Siden 1950 har stigningen i vore skatter, især som følge af oprustningen, været meget stærk, og stigningen ligger hovedsagelig i venstres og de konservatives regeringsperiode.

Foreløbig tror jeg for min del, at det parti gør fradragsretten den største tjeneste, som sætter ind for at fjerne dens ulemper, fjerne de ting, der kompromitterer fradragsretten. Det har det radikale venstre sat ind for. En af ulemperne er, at specielt personer med stigende indkomster, alt for ofte, ja, vel som regel, personer, der udfolder et initiativ på et eller andet område, eller som påtager sig en særlig stor indsats, rammes hårdest af fradragsrettens særlige virkninger. For 2-3 år siden gennemførtes vort forslag om 30 pct. reglen, d. v. s. at 30 pct. af en begrænset merindkomst fradrages indtægten. Denne lov omfatter kun statsskatten; det er muligt, det burde overvejes også at lade den omfatte kommuneskatten.

Men når man ser de mærkværdige bugtninger, dette spørgsmål har gennemløbet, synes jeg ærlig talt, man i de kommende skatteforhandlinger skulle se at afskrive alle lidenskaber og så erkende, at den dogmatiske standpunkttagen, der kræver skattefradragsretten ophævet, får mindre og mindre aktualitet, navnlig hvis vi formår at fremme tanken om den proportionale beskatning for hovedparten af skatteydere. Det er ganske meningsløst, at den gensidige ophidselse på begge sider stadig skal lægge gift for den omfattende skattereforms fremme, og den højtærede finansminister har jo også tidligere været så realitetsbetonet, at han ikke ville lade mulighederne for en skattereform strande på spørgsmålet om skattefradragsretten. Det radikale venstre opfordrer til, at

man nu går i gang med arbejdet for skattereformen.

Dernæst vil jeg gerne nævne en enkelthed i forbindelse med administrationen og fremhæve det ønskelige i, at forvaltningsnævnet får fremmet sit arbejde mest muligt. På baggrund af de eksempler, statsrevisorernes betænkning nævner på, hvad der går i svang i administrationen, håber jeg, der drages omsorg for, at der ikke blot kommer efterretningssager, men også resultater ud af dette arbejde. I forsvarsstyrelsens sidste oplæg til forsvarsudvalget hed det, at forvaltningsnævnets forslag om forenklinger stadig var til overvejelse. Man må håbe, at den militære ledelse snart er parat til at gå over til at lade nogle af disse forslag sætte i kraft.

Nu har kreditkommissionen jo afgivet sin længe ventede betænkning, og det er mit partis ønske, at regeringen sørger for, at forslag om en kreditreform snarest kan blive fremsat. Det er en ting, som mange i landet brugt venter på.

Jeg kunne endelig ønske at gøre opmærksom på et endnu ikke løst problem omkring arbejdsmarkedets forhold; det gælder den tredje part på arbejdsmarkedet, som man nu fra alle sider erkender vil blive en stadig større befolkningsgruppe, nemlig funktionærerne. Denne store tredje part har endnu ikke fået den placering i overenskomstforhandlingerne m. v., som jeg mener den har krav på, og selv om dette er et spørgsmål, der ikke alene kan afgøres i det høje ting, er der et andet område, hvor regering og folketing bør drage konsekvensen af den faktiske ændring, som funktionærstandens stadige vækst har betydet både befolkningsmæssigt og med hensyn til arbejdsmarkedsproblemerne. Det er med hensyn til repræsentation i de udvalg, som den høje regering nedsætter vedrørende løn- og arbejdsforhold m. v. Jeg bemærkede med glæde, at den højtærede finansminister for et øjeblik siden, lige før jeg fik ordet her i eftermiddag, under spørgsmålet fra det ærede medlem hr. Baunsgaard gav tilsagn om at ville give adgang for funktionærrepræsentanter til udvalget vedrørende pristalsregulering af lønninger. Det er min og mit partis opfattelse, at regeringen nu bør drage den konsekvens af udviklingen, at der i alle fremtidige udvalg, hvor det er rimeligt, at ar-